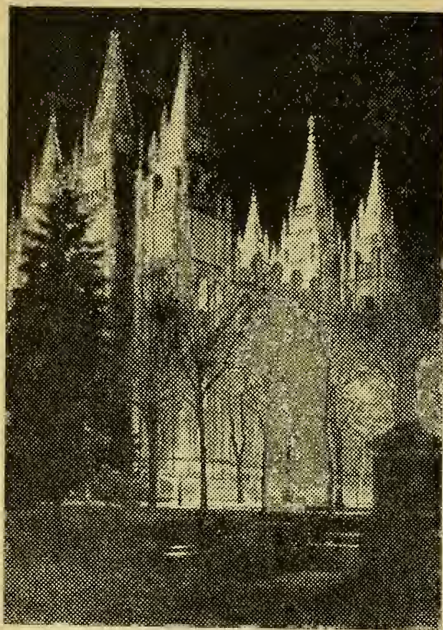
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 5	Maj 1949	98. Årg.

Brigham Young.

(Denne artikel er oversat fra The Reader's Digest (på dansk kaldet „Det bedste"), som udkommer i over 15 millioner eksemplarer hver måned. Denne artikel viser, hvorledes verden ude omkring os ser på det storslåede arbejde, som er i gang indenfor vor kirke til gavn for vore medlemmer. Prøv at læse denne artikel igennem, og De vil indrømme, at vi her i den danske mission såvel som i mange af de andre missioner har meget at indhente).

De tager vare på sig selv!

Hvorledes 840.000 mormoner har sikret sig mod økonomiske vanskeligheder.

Fra det sted bag ved hønsehuset, hvor de arbejdede på deres bedrift, lagde Clark Brinton og hans kone ikke mærke til den første tynde røgsøjle, som steg op fra taget på deres fem-værelses stuehus. De opdagede det først, da en vældig stor røgsky, så stor som en lade, steg op mod himlen. De løb, men det var for sent, deres hjem var allerede eet stort ildhav.

Derefter arbejdede en hel masse mennesker, både mænd og kvinder, hvoraf de fleste var fuldkommen fremmede for Brintons, hele dagen lang med at køre frem og tilbage mellem Salt Lake City og gården med møbler, klæder, sengeklæder, køkkenredskaber og fødemidler. Ved aftenstide var

en af naboernes kældre helt forvandlet til en fuldt udstyret lejlighed, og Brintons flyttede ind. Næste morgen begyndte en gravko at arbejde i den varme askehob, og inden ti dage var gået, stod der et nyt hjem, komplet udstyret, malet og med have omkring, hvor det gamle havde stået.

Brintons har aldrig været i stand til at takke alle dem, som hjalp til; de ukendte, dygtige mennesker, som havde hjulpet, forsvandt tilbage til deres gårde og arbejde, da arbejdet var ovre. De ønskede ingen betaling, ingen tak. Som medlemmer af Mormonkirken gjorde de mod andre, som de ønskede, at andre skulle gøre mod dem.

Mormonkirkens bemærkelsesværdige »Velfærdsplan« er vokset gennem de sidste 12 år, indtil nu alle 840,000 medlemmer af Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige er sikrede mod økonomiske vanskeligheder tilligemed svære krisetider. De kunne holde ud i flere år uden høst, de ville forblive sunde og også varme, for det er ikke alene fødemidler, men også store partier af brændsel, medicinalvarer, klæder og byggematerialer, som fylder de 110 lagerbygninger, som er spredt over det mormonske område.

Colombiaflodens oversvømmelse i 1948 gav velfærdsplanen den største prøve på en katastrofe, idet 50 mormonfamilier mistede alt, hvad de ejede, det blev skyllet bort af den brusende vandmasse. Nogle få timer efter begyndte den lokale lagerbygning at forsyne disse familier med, hvad de trængte til. Da lagerbygningen var udgået for nogle ting, bestilte dets kontor en katastrofesamtale til hovedkontoret i Salt Lake City.

»Vi havde alting undtagen puder,« siger Stewart Eccles, chefen for velfærdsuddelingen i Salt Lake City. »Men så ringede vi vore frivillige arbejdere op, og inden seks timer var gået, havde de lavet 105 puder. Ved fire-tiden samme eftermiddag var den fuldstændige ordre, ca. 20 tons nødvendighedsgenstande, på vej med godsvogne til de nødstedte familier.«

Streng nødvendighed var årsagen til velfærdsplanen. Ideen opstod under en nødsammenkomst i kirken under 1936-depressionen. Planen var denne: hver en af kirkens

1400 menigheder, kendte som »grene«, og som hver havde et medlemstal på 600, skulle starte en »velfærdsplan« — ved landbrug, mølleri, konservesfabrikation, skrædderi, minedrift, møbelsnedkeri og hvad der ellers passer bedst til den lokale økonomi og arbejdskapacitet. Penge fra kirkens tiende- og fastefond skulle bruges til at købe »planen«s ejendomme, udstyre dem og få dem i gang. De skulle udvikles og vedligeholdes ved frivillig arbejdsydelse fra mormonerne, og produkterne skulle udveksles mellem mormonmenighederne og opbevares i lagerbygninger, som skulle bygges og sættes i gang af de frivillige arbejdere.

I dag foregår de 1400 grenes udveksling ved en masse vognladninger. Kartofler fra grenen i Idaho bliver byttet med laks fra grenen i Oregon, med sæbe fra Provo, med legetøj fra Ogden og bluser fra Los Angeles. Ingen nødlidende mormon, som modtager varer eller tjenester fra fællesfonden, føler sig takskyldig til nogen som helst, for ved personligt at arbejde for velfærdsplanen så langt, som det er fysisk muligt, fortjener hver sin del af gavmildhed.

Det er ikke sjældent, at en mormonlandmand nu om stunder af og til finder sig selv ved at røre cement, eller en chauffør får hård hud i hænderne af at hakke roer. Gennem velfærdsplanens udvikling gennem 12 år har 670,000 mormoner givet ca. 16 timers arbejde hvert år til den fælles plan, idet de har lavet alt muligt lige fra at slagte til at lave babyudstyr. Og som resultat ejer velfærdsplanen i dag ejendomme, som er mere end seks millioner dollars værd. Dette indbefatter 18,000 acres agerjord, 56 konservesfabrikker, kornsiloer, reparationsværksteder, to savmøller, en skotøjsfabrik, en ostefabrik, et kornmølleri, en sæbefabrik og en kulmine. I oplagring er varerne een og en halv million dollars værd.

Meget af velfærdsarbejdet er koncentreret om avl og fremstilling af fødemidler. F. eks. mødtes 104 mand sidste sommer klokken halv fem om morgenen på en gård nær ved Idaho Falls, og i 2½ time hakkede de 20 acres sukkerroer. Da de var færdige dermed, satte de sig ind i deres biler og tog afsted til deres forskellige arbejder.

Disse mænd gjorde deres enkelte stykke arbejde for at udfylde deres grens produktionskvota for året. Anvisninger til produktionen bliver udsendt af velfærdsplanens embedsmænd, som har beregnet alle mormonmenighedernes behov og bedømt hver grens kvalifikationer. Disse anvisninger er omhyggeligt udfærdigede og bliver samvittighedsfuldt fulgte.

Gennem høstsæsonen arbejder konservesfabrikkerne døgnet rundt, mænd og kvinder arbejder frivilligt på skift og rapporterer arbejde klokken 8 om morgenen, klokken 4 om eftermiddagen og klokken 12 om natten, lige så reglemæssigt, som hvis de havde været betalt for deres arbejde.

Steder, hvor der ikke er landbrug, må en gang imellem bede om lidt understøttelse fra tiendefonden. Cache Regional lagerbygningen i Logan, Utah, blev f. eks. lavet om for et beløb af ialt 15 dollars efter at have været en pigeskole. De 15 dollars gik til et særligt murearbejde, alt andet blev skænket som gave. Fire betalte arbejdere arbejder for tiden på lagerbygningen med fra 60 til 125 frivillige arbejdere, som kommer hver dag for at arbejde på kontoret, fremstille konserves eller sy.

»Vore folk,« siger kirkens embedsmænd, »svarer vort råb om hjælp i dag lige så villigt, som de gjorde den første gang i 1936.«

Det råb om hjælp i 1936 var til de ubeskæftigede mormoner i Salt Lake City's område for at de kunne rive en gammel bygning ned, redde hvad de kunne og transportere det til en grund i den vestlige del af byen, hvor de kunne begynde at arbejde på det, som skulle blive velfærdsplanens første lagerbygning. Betaling var overskuddet af landbrugsprodukter, som landmændene ikke kunne finde noget marked for. Inden seks måneder var gået, var arbejdet gjort, og i dag er den bygning hjertet i kirkens lagerbygningssystem, som kaldes Welfare Square (Velfærdstorvet), det indeholder et varehus, et torv, adskillige fabrikker og en servicestation for organisationens 20-tons lastvognpark. Det leverer 165 grenes nødvendigheder (ca. 1,000,000 mennesker), og

bliver ledet af 30 betalte arbejdere og 200 (pr. dag) frivillige arbejdere.

Alle bygningerne er de lokale forretningsmænds og landmænds arbejde, ledet af medlemmer af kirken, som er elektrikere, blikkenslagere eller tømrere. Deres største bedrift er den tårnhøje 318,000-bushels kornsilo, som er bygget af 640 mand, der arbejdede efter deres daglige arbejdes ophør.

Mormonernes vilje til arbejde, så samvittighedsfuldt udført og så godt ledet, er en usædvanlig styrke i nødsituationer. I efteråret 1945 ramte en oversvømmelse den nordøstlige del af Salt Lake City, den strømmede igennem byens kirkegård og væltede gravsten og træer og skyllede jorden bort fra ligkisterne, løb brusende ned ad bakkerne og ind i et beboelsesdistrikt.

Inden en time var gået, var seks bystrækningers hjem oversvømmede med en uhyggelig masse klippestykker. Mormonbiskoppen i det distrikt udsendte et radioopråb om hjælp fra velfærdsplanen; fire tusind mand meldte sig, men halvdelen måtte sendes hjem — der var ikke nok trillebører og skovle til at arbejde med. Hele natten arbejdede de andre med at køre klippestykkerne og mudderet væk, afstive garager, reparere beskadigede varmekedler og gøre græsplæner i stand. Ikke-mormoner så vel som mormoner blev bogstavelig talt overvældet med tjenester. Endnu fem aftener arbejdede mændene, lige til det var vanskeligt at se, at en oversvømmelse havde ramt dette distrikt.

Velfærdsplanens mindre iøjnefaldende, men dog alligevel største arbejde, kan hver dag ses i hvilken som helst lagerbygning. Hver lagerbygning indeholder et koniallager, som ligner en af de almindelige moderne, førsteklasses forretninger med een betydningsfuld forskel: der er ingen kasseapparater. Andre lagerrum fremviser tøj, møbler og sengetøj. Alt med undtagelse af een femtedel er »Velfærdsplanen«s varer. Medlemmer, som bor noget derfra, giver deres del ved at sende de varer ind, som er vanskelige at få fat i i selve byen.

De mormoner, som har privilegium til at vælge i velfærdsplanens lager, er dem, som af deres grensforstander er ud-

sete til at være i trang for det. Med mellemrum besøger grensforstanderen og et kvindeligt medlem i hans gren hver familie i deres menighed, og dersom der er nogen nød et sted, får familien udstedt en »lagerhenvisning«, som berettiger dem til at få de nødvendige varer. Syge medlemmer og folk, som ikke selv kan få varerne transporteret, bliver hjulpet ved ugentlige leveringer. Så længe, velfærdsplanen har eksisteret, er det udregnet, at 430,000 mormoner er blevet forsynet med de nødvendige midler fra lagerbygningerne. I forhold til deres behov kommer først de gamle, dernæst enkerne og endelig mormonerne i Europa. Siden december måned i 1945 er 107 jernbanevogne med fødemidler, tøj og sengeklæder blevet afskibet til mormonerne i Europa.

Planens første hensigt var at give folk arbejde, i dag er hensigten at sikre sig mod fremtidens frygt og nød. Enhver mormon betragter velfærdsplanen som sin forsikringspolice for fattigdom, og ser på lagerbygningerne som et symbol på sin sikkerhed. Dér er der ingen, som bliver glemt!

Fra Redaktionen:

Der er sikkert mange af søskende, som ikke rigtig har kunnet forstå, hvorfor der i »Stjernen« for sidste måned stod nogle sider tomme, og vi kan hertil oplyse, at det ikke er nogen fejl, hverken fra trykkeriets eller vor side. Det er lavet på den måde, for at søskende, som hver måned har taget siderne med »Tidernes tegn« ud for at samle dem til en hel bog, kan få den sidste side med på en sådan måde, at det ikke vil ødelægge en eventuel indbinding.

I dette nummer begynder vi en ny bog i »Stjernen«, således at søskende igen kan begynde at samle bladene sammen til en bog. Den nye bog, som sikkert mange af søskende kender, er »En advarsels røst« af Parley P. Pratt. De klasser, som før har benyttet »Tidernes tegn« som lektiestof, kan nu gå i gang med at gennemgå »En advarsels røst«, hvilket vi håber, de alle må få et rigt udbytte af.

I. P.

Kredslærernes budskab:

Evangeliet er en Guds kraft til frelse!

Af Matthias F. Cowley.

Hvad er evangeliet? Apostlen Paulus sagde: »Thi jeg skammer mig ikke ved evangeliet; thi det er en Guds kraft til frelse for hver den, som tror.« (Rom. 1:16). Selvom dette utvivlsomt er en fuldkommen definition, så er det dog nødvendigt at forklare lidt mere angående Paulu's vidnesbyrd, for at man bedre kan forstå det. I det samme brev siger han: »Thi deri åbenbares Guds retfærdighed af tro for tro, som der er skrevet: »Men den retfærdige skal leve af tro.« (17. vers). Dette viser tydeligt, at troen er et af principperne i evangeliet. Og eftersom troen vokser ved lydighed mod evangeliets principper, så udvikles retfærdigheden lidt efter lidt.

Paulus skrev til Hebræerne: »Men uden tro er det umuligt at behage ham; thi den, som kommer frem for Gud, bør tro, at han er til, og at han bliver deres belønner, som søge ham.« (Hebræ. 11:6). Der findes endnu flere skriftsteder, som beviser, at troen på Gud og på hans elskede søn, Jesus Kristus, er evangeliets første princip.

Efter troen kommer omvendelsen, dåb til syndernes forladelse samt håndspålæggelse for den Helligånds gave. Disse principper prædiker apostlen Peter om på den første store pinsedag. Det udgjorde et svar på folkemængdens spørgsmål: »I mænd og brødre, hvad skulle vi gøre?« (Apost. 2:37—39). Det er evangeliets første principper.

Det er af vigtighed at lægge mærke til Paulu's ord: »Evangeliet er en Guds kraft til frelse«. Samme apostel skrev til Timotheus om sådanne personer, »som har gudfrygtighedsskin, men har fornægtet dens kraft.« Han rådede Timotheus til at vende sig bort fra dem.

Af ovenstående skriftsteder fremgår det tydeligt, at Guds kraft til at frelse menneskene sker gennem Jesu Kristi forsoningsarbejde samt ved menneskets egen lydighed mod evangeliets love og ordinancer. »Og der er ikke frelse i no-

En advarsels røst

af

Parley P. Pratt.

»Se, de forrige ting ere komne, og jeg forkynder de nye; før de oprinde, vil jeg lade eder høre om dem.«

Es. 42. 9.

»Kommer hid med eders sag, siger Herren; kommer frem med eders stærke bevisninger, siger Jacobs konge. Lad dem komme frem med dem og forkynde os det, som skal hændes; forkynder os, hvad der først skal ske, på det vi må lægge os det på hjerte og forstå, hvad enden derpå skal blive; eller lader os høre de tilkommende ting!«

Es. 41. 21—22.

FØRSTE KAPITEL

Om profetier, som allerede er opfyldte.

»Vi have et profetisk ord mere stadfæstet, og I gøre vel, når I give agt derpå som på et lys, der skinner udi et mørkt sted, indtil dagen frembryder, og morgenstjernen oprinder i eders hjerter; vidende dette først, at ingen profeti i Skriften kan udlægges af sig selv; thi aldrig er nogen profeti fremført af menneskelig vilje, men de hellige Guds mænd talede, drevne af den Helligånd.« (2. Pet. 1:19—21).

For at kunne bevise noget af Skriften, er det højst nødvendigt først at nedlægge en vis, bestemt og ufejlbarlig regel for udlæggelsen, uden hvilken man er i vildfarelse, usikkerhed og tvivl; man vil lære altid, men aldrig formå at komme til sandheds erkendelse.

Ved at forsømme at sætte en sådan regel er menneskene komne i den yderste forvirring og uvished under deres bibelske granskninger; og så længe, menneskene tager sig den frihed at forandre, åndeliggøre eller udlægge Guds ord på deres egen usikre måde, forbliver alt uvished.

»Hvad som helst tilforn er skrevet, det er skrevet os til lærdom, på det vi skulle have håb ved tålmodighed og Skriftens trøst.« (Rom. 15:4). Antag nu, at en ven langvejs fra skrev et brev til os på visse betingelser, gjorde os løfter, hvilke, dersom vi erholdt dem, ville blive os til stor nytte og fordel. Det ville naturligvis kunne siges, at brevet var skrevet for at gavne os ved at underrette os om, at vi formedelst tålmodighed og brevets trøstende ord kunne have håb om at erholde de lovede goder. Dersom vi tydeligt forstod brevet og vidste, hvad vi kunne vente, da ville det give os trøst og håb, men hvis vi derimod nærede tvivl eller var i uvished med hensyn til betydningen af samme, da kunne vi ikke få nogen sikker trøst eller glæde af det, som var skrevet, eftersom vi ikke vidste, hvad der var at håbe; selvfølgelig ville brevet da slet ikke gavne os. Således er det også

med den hellige Skrift. Ingen profeti eller forjættelse vil gavne læseren eller skaffe ham tålmodighed, trøst eller håb, før han tydeligt forstår den, så at han nøjagtigt kan vide, hvad han håber eller længes efter. Profeternes forudsigelser er lige så lette at forstå som almanakken, når denne forkynder en formørkelse; thi ellers måtte Biblen være den mest tvivlsomme og unyttige af alle bøger. Langt bedre ville det have været for menneskeslægten, dersom den almægtige skaber aldeles intet havde åbenbaret til sine faldne skabninger, end at han skulle have givet dem en bog, der ville bringe dem i uvished og tvivl og til at kives med hverandre, slægt efter slægt, om meningen af dens indhold. At en sådan uvished og trætte har fundet sted i århundreder, kan ingen benægte. De vise og lærde har altid været uenige og har endnu højst forskellige meninger med hensyn til profetiernes betydning. Hvoraf kommer nu denne uenighed? Enten må åbenbaringen selv være ufuldkommen, eller også ligger fejlen hos menneskene. Men at sige, at åbenbaringen er ufuldkommen, ville være at tilskrive Gud skrøbelighed; det forbyde Gud. Fejlen ligger hos menneskene selv. Der er to store grunde til denne blindhed, som jeg nu vil påvise.

For det første: Menneskene har tænkt, at direkte inspiration af den Helligånd ikke var bestemt for Kristi kirke i enhver tidsalder, men indskrænket til de første apostoliske tider; de har troet, at den hellige Skrift var fuldstændig, og at alt, hvad man behøvede, allerede var åbenbaret, og følgelig at ånden, der skulle vejlede menneskene ind i al sandhed, ikke længere var nødvendig for folket; derfor har de ved deres egen visdom og kløgt søgt at forstå, hvad der aldrig tydeligt kan forstås, uden ved sandhedens ånd; thi intet menneske kender det, som Guds er, uden ved Guds ånd. (1. Kor. 2:11. 14).

For det andet: Da menneskene havde mistet inspirationens ånd, begyndte de at indføre deres egne meninger, traditioner og bud og føjede deres egne læresætninger og andre fortolkninger til det skrevne ord, i stedet for at tro det, som var skrevet. Og så snart, som de afveg fra ordets bogstavelige mening, var selvfølgelig den enes mening og fortolk-

gen anden; thi der er ikke noget andet navn under himmelen, givet iblandt mennesker, ved hvilket vi skulle blive frelste.« (Apostl. 4:12).

Nutidens første store profet, Joseph Smith, sagde: »Vi tror, at hele menneskeslægten formedelst Kristi forsoning kan blive frelst ved at adlyde evangeliets love og ordinancer.« (3. trosartikel). Disse ordinancer måtte udføres af mænd, som er i besiddelse af myndighed dertil, d. v. s., at de er »kaldet af Gud, ligesom Aron blev kaldet«. Menneskenes lærdomme og visdomme er aldrig Guds kraft og kan heller aldrig blive det. »Intet menneske kender de ting, som hører Gud til, uden ved Guds ånd.«

Tanker på moders dag

Tankernes bane og tankernes spor
er sælsomme veje for mig,
de drager — jeg rejser med dem uden ord
tilbage ad fortidens vej.

Dér ser jeg mig selv som en lille purk,
så ren og med søndagstøj på,
og mor, hun glatter det sidste hår,
for nu skal vi til at gå.

Hun ta'r mig ved hånden, og glad vi går
hver søndag, så har hun fri.
Af og til jeg forundret står,
mens hun fortæller, hvad vi gik forbi.

For mor ved besked med alle ting,
om blomster og dyrenes liv,
og jeg — jeg lytter med åben mund
og spørger om alt, som er til.

Tålmodig hun følger min glade pludren
og klapper imellem min kind,
og vi — vi får os en hyggelig sludren
om alting og slet ingenting.

Da standser tankerne her i min stue,
min glæde er fuldkommen nu,
for der — der sidder jo husets frue
og tumler med knægten så snu.

Han lægger sine arme ømt om hendes hals
og hvisker: »Jeg elsker dig, mor!«
Han bruger, som jeg de selvsamme ord:
»Jeg elsker dig, lille mor!«

En verden er gemt i de samme ord!
Åh, lad os dem rigtig forstå,
for alle, så har vi elsket mor,
en ung, eller også en grå.

Nationer og folk her på denne jord
vil fremgang og lykke nå,
så brug de tanker — opbyg de ord,
I fik fra en elskelig mor.

Richard Nielsen,
Århus.
April, 1949.

Jeg ønsker at vide:

Spørgsmål:

En mand i vor gren lærer, at satan engang vil få lov til at omvende sig og komme ind under evangeliets frelsende indflydelse, er det rigtigt?

Svar:

Der findes intet i biblen, som fortæller om, at dette vil være tilfældet. Vi foreslår, at De læser Pagtens bog 76:25—38.

Spørgsmål:

Vil Judas blive klassificeret med fortabelsens sønner?

Svar:

Vi foreslår, at De læser Johannes 17:12.

Spørgsmål:

Kan der udføres tempelordinancer for folk af den hebraiske slægtslinie i tilfælde af, at en person opdager, at der er jødisk blod i hans slægt?

Svar:

Folk af den hebraiske slægtslinie er israelitter. Hvilken indvending er der mod israelittisk blod? Tempelordinancer kan udføres for alle, undtagen for dem, som er af Kains blod, og endog i sidstnævnte tilfælde er der blevet udført stedfortrædende dåb for sådanne, selvom der ikke er udført andre ordinationer. Personer af hebarisk blod er lige så berettiget til alle evangeliets ordinancer som alle andre.

Fuldkommenhed!

Allerede i begyndelsen af sin missionstid her på jorden, prædikede Jesus om en af de store fundamentale årsager til menneskets fremadskriden. Han lader menneskene få at vide, at vi kan blive fuldkomne ligesom vor fader i himlen. Og han formaner menneskene til at leve på en sådan måde, at de kan nå fuldkommenheden.

»Være derfor fuldkomne, ligesom eders fader i himlen er fuldkommen,« sagde han.

Mange siger, at det er umuligt for noget menneske at være fuldkomment, og de bryder sig derfor ikke om denne befaling, som Jesus har givet os. Men Jesus formanede menneskene, at de skulle søge at blive det.

Gennem denne befaling lærte Jesus os to sandheder: den første er dette, at ligesom Gud er, sådan kan mennesket blive, og den anden er, at fuldkommenhed er noget, som vi mennesker kan stræbe efter at nå.

Lige siden Jesu Kristi kirke blev genoprettet her på jorden, har ældsterne prædiket om, at en evig fremadskriden står åben for ethvert menneske, og at hensigten med menneskets tilværelse her på jorden er, at det skal blive lig sin

himmelske fader. Kirken har altid forkyndt, at det ikke er umuligt for en søn at blive som sin far. Da vi er Guds børn, som Paulus siger, så findes der ingen grund til, at vi ikke skulle få opfyldt håbet om at blive, som Gud er. Evangeliet udgør en samling foreskrifter, som skal lede os ind på de veje, som fører til dette mål. Dette er således vejen til fuldkommenhed.

Men kan vi blive fuldkomne i dette liv? De fleste svarer nej og begrunder det med, at alle mennesker er syndige, og fuldkommenhed kan derfor ikke opnås i dette jordeliv. Det er rigtigt, at vi alle er syndige, og at Jesus er den eneste, som har levet syndefrit. Men selvom vi ikke kan blive helt fuldkomne her på jorden, så findes der dog visse ting, hvori vi kan blive fuldkomne, allerede medens vi vandrer på denne jord.

Vi kan f. eks. være fuldkomne ved at betale vor fulde tiende. Vi kan være fuldkomne ved at afstå fra at bruge the, kaffe, spiritus og tobak. Vi kan ligeledes være fuldkomne ved at betale vort fasteoffer.

Vi kan også opnå fuldkommenhed ved at være tilstede ved nadvermøderne, præstedømmets møder og de andre møder i vor kirke.

Vi kan være fuldkomne ved at holde regelmæssige familiebønner og ved altid at velsigne maden, inden vi spiser den.

Vi kan være fuldkomne i de forskellige kaldelser, vi har indenfor kirken.

Der findes så meget, som vi er kaldet til at udføre, som vi kan gøre i fuldkommen overensstemmelse med kirkens lærdomme. Det er rigtigt, at vi ikke er fuldkomne i alt, hvad vi foretager os i livet, men lad os være så fuldkomne, som vi kan her i livet. Om vi er det, så lægger vi grunden til fuldkommenhed i andre ting, som er sværere at opnå fuldkommenhed i her på jorden, og vi gør da store skridt frem mod det høje mål, vi har om at blive som vor fader i himlen.

(oversat fra The Church News.)

Fra Missionsmarken

Nyheder fra Århus.

Lørdag den 26. febr. blev der afholdt en udmærket koncert til fordel for Århus grens vedligeholdelsesfond. Ved koncerten medvirkede Århus grens sangkor og som solister missionærerne Truman Fischer og Herbert Andersen. Desuden var der forskellige kvartetter, bestående at søskende og missionærer. Efter koncerten udtalte de tilstedeværende, at det havde været den bedste koncert i grenens historie. Tilstede: 275.

Kirken i Århus er blevet meget forskønnet i løbet af de sidste to måneder, den er blevet malet overalt, klasseværelserne er blevet gjort i stand, og der er blevet lagt linoleum på trapperne og i gangene. Vi giver skriftstedet »Guds hus er et ordens hus« en bogstavelig fortolkning.

Kay J. Andersen.

SILKEBORG:

Tirsdag den 15. febr. var Århus grens sangkor i Silkeborg for at afholde en koncert dér. Programmet var dejligt afvekslende med både kvartetter og solosang, samt pianosolo og saxofonsolo. Omrejsende missionær, Dale R. Hawkins og distriktspræsident Richard Nielsen talte kort og indtrængende til de 163 tilstedeværende, hvoraf de 100 var besøgende venner.

Aa. P.

ESBJERG:

Lørdag den 26. febr. afholdt missionærerne i Esbjerg en koncert til fordel for ungdomsforeningen. Festen var blevet omgivet med den allerstørste hemmelighed, så der var ingen, der faktisk anede, hvad der skulle ske. Det var derfor med stor spænding, man den aften begav sig til kirke. — Og hvilken koncert! Det blev en virkelig succes, som de 120 tilstedeværende sent vil glemme. Programmet var helt overgivet til missionærerne, som forklædte som negre sang soloer, duetter, trioer og kvartetter, muntre sange afløste de mere alvorlige, og der var stor begejstring over det strålende program. Man hørte bemærkninnger rundt i salen om, at her skulle ungdommen virkelig tilbringe sin fritid i stedet for at hænge på restaurationer! Det er jo glædeligt at høre for os, som allerede har opdaget det for længe siden. Ef-

ter koncerten blev der serveret forskellige forfriskninger, som også vakte stor begejstring.

Vi vil gerne her bringe vore dygtige missionærer en hjertelig tak for det store arbejde, de udførte, så at denne koncert blev så stor en succes, som den blev. Tak! *Aa.*

Kvindelig hjælpeforening.

Så fejrede verdens ældste kvindeforening atter en fødselsdag, og denne gang var det 107 år. Allerede søndag den 13. marts begyndte man at kunne mærke, at noget var på færde. Hele aftenprogrammet var lagt i hænderne på forskellige medlemmer af den kvindelige hjælpeforening, og alt forløb udmærket.

Selve fødselsdagen, den 17. marts, markeredes ved et udmærket alsidigt program, hvor mange af vore flinke og dygtige søstre og brødre rigtig fik lov til at udfolde sig. Derefter trakteredes fødselsdagsgæsterne med lagkage og sodavand, og til et 4 mands orkesters gammeldags musik fik hvem, der ville, en svingom. Det blev en udmærket aften, som de ca. 250 tilstedeværende satte stor pris på.

Irma Petersen, Sekretær.

Dåb:

KØBENHAVN: Den 20. febr. blev følgende døbte: Bende Mona Iversen blev døbt af missionær Clyde B. Christensen, håndsp. af missionær Elvin M. Lunt. Herluf Charles Christian Nielsen blev døbt af missionær Rulon N. Jørgensen, håndsp. af missionær George Felsch. Niels Peter Kristian Nielsen blev døbt af missionspræsident Alma L. Petersen, håndsp. af samme. Johanne Kirstine Hansen blev døbt af missionær Darwin Larsen, håndsp. af missionspræsident Alma L. Petersen. Karin Antonie Hansen blev døbt af missionær Elvin M. Lunt, håndsp. af grensforstander Chr. Madsen. Bent Sigfried Hansen blev døbt af missionær Elvin M. Lunt, håndsp. af Harry Petersen. Ina Hendriksen blev døbt af missonær Elvin M. Lunt, håndsp. af Enock Andersen. Poula Cæcelia Ingeborg Zander blev døbt af missionær Darwin Larsen, håndsp. af missionær Elvin M. Lunt. Den 27. febr. blev følgende døbte: Ellen Henny Kaja Georgia Larsen Holmegaard blev døbt af missionær Elvin M. Lunt, håndsp. af samme. Anna Albertine Kofoed Iversen blev døbt af missionær Elvin M. Lunt. håndsp. af samme.

ÅRHUS: Den 5. marts blev følgende døbte: Kirstine Nielsen

Nøhr blev døbt af missionær John Gibbs Clawson, håndsp. af missionær Kay J. Andersen. Aksel Hilbert Nøhr blev døbt af missionær Kay J. Andersen, håndsp. af missionær John Gibbs Clawson. Poul Helga Becker Pedersen blev døbt af missionær John Gibbs Clawson, håndsp. af grensforstander Richard Nielsen. Den 27. marts blev Ruth Elva Koitzsch døbt af missionær Kenneth Evan Jensen, håndsp. af samme.

Vi ønsker de nye søskende til lykke og velkommen i kirken!

Velsignelser:

ESBJERG: Den 6. marts blev Christian Johannes Villy Liljengren og Stella Constance Famme Hansens to børn, Kurt Famme Liljengren og Ilse Famme Liljengren velsignet af henholdsvis missionær Vance A. Leavitt og missionær Ronald G. Vincent.

Dødsfald:

KØBENHAVN: Den 19. jan. døde broder Simon Peter Bolvig i en alder af 67 år. Broder Bolvig havde været medlem af kirken siden 1925. Æret være hans minde!

Den 7. marts døde søster Edith Helvig Jørgine Olsen Ogård efter et langt sygeleje. Søster Ogård havde været medlem af kirken i 14 år og havde indtil sin sygdom været et yderst aktivt medlem. Søster Ogård var ved sin død kun 40 år. Æret være hendes minde!

Ordinationer:

KØBENHAVN: Den 3. jan. blev Viggo Marius Hansen Christensen ordineret til ældste af missionspræsident Alma L. Petersen. Den 7. febr. blev Carl Edvin Frederik Jensen ordineret til præst af Niels Møller Knudsen. Den 28. febr. blev Jens Giovanni Vohlert Nielsen ordineret til præst af Harry Petersen. Samme dag blev Edgar Sofus Arendahl ordineret til lærer af Enock Andersen.

SILKEBORG: Den 6. marts blev Henning Pedersen ordineret til diakon af missionær Herbert Pedersen.

Udelukkelser:

ÅRHUS: Den 14. marts blev John W. Mathiasen udelukket af kirken efter eget ønske.

Emigrationer:

KØBENHAVN: Den 8. marts emigrerede Agnes Rigmor Jensen Larsen til Salt Lake City.

ÅLBORG: Den 1. april emigrerede Irene Holm Nielsen og Niels Henry Larsen til Salt Lake City.

ESBJERG: Den 11. marts emigrerede Maren K. Aae Vang til Salt Lake City.

Missionærforflyttelser:

Den 15. marts blev missionær Lawrence W. Fish forflyttet fra Ålborg til Holstebro. Den 1. april blev følgende missionærer forflyttede: Francis J. Bartzon fra Nykøbing F. til København. Glendon Moulton fra Nykøbing F. til Fredericia. Don S. Larsen fra Åbenrå til København.

Missionærankomster:

Den 1. marts ankom missionær Lynn Alvin Swensen fra Nyssa, Oregon, beskikket til at arbejde i Århus. Den 28. marts ankom følgende missionærer: Ben Herschel Malan, Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i København. Val Joseph Hancock, Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i Horsens. Gilbert Merwin Stevenson, Salt Lake City, beskikket til at arbejde i Ålborg.

Missionærafløsninger:

Den 15. marts blev følgende missionærer hæderligt afløst fra deres mission: Kenneth E. Jensen efter sidst at have arbejdet i København. Glen M. Marcussen efter sidst at have arbejdet i Ålborg. Ivan R. Hansen efter sidst at have arbejdet i Holstebro. Den 24. marts blev missionær Victor R. Petersen hæderligt afløst fra sin mission efter sidst at have arbejdet i Åbenrå. Den 1. april blev følgende to missionærer hæderligt afløst fra deres mission: Ronald G. Vincent efter sidst at have arbejdet i Fredericia. Raymond G. Andersen efter sidst at have arbejdet i Horsens.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet - København